

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za
krivično gonjenje osoba
odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji
bivše Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 22. januar 2013.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 22. januara 2013.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA PONOVO RAZMATRANJE
ODLUKE O ODBIJANJU PRESRETNUTIH RAZGOVORA ODBRANE**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu optuženog za ponovno razmatranje odluke o odbijanju presretnutih razgovora odbrane" koji je podnjet 10. decembra 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev) i ovim donosi svoju odluku.

I. Kontekst i argumenti strana u postupku

1. Zahtjevom, optuženi traži da se ponovo razmotre dijelovi "Odluke po Zahtjevu optuženog za prihvatanje dokaza bez posredstva svjedoka (presretnuti razgovori u vezi sa Sarajevom), koju je Pretresno vijeće donijelo 9. oktobra 2012. godine (dalje u tekstu: Odluka o presretnutim razgovorima (Sarajevo)) i "Odluke po Zahtjevu optuženog za prihvatanje dokumenata prethodno označenih radi identifikacije i javne redigovane verzije dokaznog predmeta D1938", donijete 7. decembra 2012. godine (dalje u tekstu: Odluka o MFI-dokumentima) (zajedno dalje u tekstu: Odluke), kojim je Vijeće odbilo prihvatanje transkripata presretnutih razgovora koje je podnio optuženi (dalje u tekstu: Presretnuti razgovori).¹ U Odluci o presretnutim razgovorima (Sarajevo), Vijeće je odbilo prihvatanje nekih od Presretnutih razgovora po osnovi, između ostalog, da optuženi ni na koji način nije pokazao da je autentičnost tih razgovora utvrđena, bilo putem operatera koji je presretao razgovore, bilo formalnim prmanjem na znanje na osnovu pravila 94(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).² U Odluci o MFI-dokumentima, Vijeće je odbilo prihvatanje određenih Presretnutih razgovora po istoj osnovi, pošto je jedino što je optuženi iznio u vezi s autentičnošću bila tvrdnja da ti presretnuti razgovori imaju "isto porijeklo kao i drugi presretnuti razgovori koji su uvršteni u spis na zahtjev tužilaštva".³

2. Optuženi tvrdi da je ponovno razmatranje opravdano jer Vijeće nije uzelo u obzir sporazum koji je, po tvrdnji optuženog, postignut između strana u postupku i Vijeća 15. marta 2012. godine, tokom unakrsnog ispitivanja operatera presretnutih razgovora koji je

¹ Zahtjev, par. 1, 5; Odluka o presretnutim razgovorima (Sarajevo), par. 12; Odluka o MFI-dokumentima, par. 26.

² Odluka o presretnutim razgovorima (Sarajevo), par. 10-11.

³ Odluka o MFI-dokumentima, par. 26.

Prijevod

pozvan da svjedoči kao svjedok tužilaštva.⁴ Toga dana, pravni savjetnik optuženog je rekao da su svi operateri presretnutih razgovora koji su svjedočili za tužilaštvo odbili zahtjeve optuženog da se sa njim sastanu i stoga nisu potvrdili autentičnost nijednog od presretnutih razgovora koje optuženi želi da uvrsti u spis.⁵ Stoga je pravni savjetnik optuženog predložio

da [...] nije nužno da mi pokažemo te dokumente svjedoku, pa da svi dokumenti koji potpadaju pod istu opštu kategoriju kao oni koje je podnijelo tužilaštvo mogu biti prihvaćeni od strane odbrane pod istim okolnostima, bez potrebe da svjedok komentira pojedinačni presretnuti razgovor.⁶

Odgovarajući na to, tužilaštvo se usmeno saglasilo da se neće protiviti presretnutim razgovorima ukoliko oni potiču iz iste kategorije bilježnica.⁷ Tužilaštvo je takođe reklo da ono utvrđuje autentičnost presretnutih razgovora "kao cjeline" te stoga neće osporavati autentičnost pojedinih presretnutih razgovora izvučenih iz tih cjelina čija je autentičnost već utvrđena.⁸

3. Na osnovu ove diskusije u sudnici, optuženi sada tvrdi da su Vijeće i strane u postupku postigli sporazum da svaki presretnuti razgovor koji odbrana podnese na prihvatanje neće biti osporavan po osnovu autentičnosti, čime se premošćuje "dugotrajan proces" traženja od operatera presretnutih razgovora da potvrde autentičnost svakog od pojedinačnih transkripata.⁹

4. Konačno, optuženi napominje da je Odlukom o presretnutim razgovorima (Sarajevo) njegov zahtjev za prihvatanje dokaza bez prisustva svjedoka odbijen po osnovi da on treba biti podnjet na kraju njegovog izvođenja dokaza.¹⁰ Optuženi tvrdi da se približava kraju svog izvođenja dokaza u vezi sa Sarajevom i da bi stoga bilo efikasnije da se odluka donese sada umjesto da se čeka da optuženi ponovo podnese zahtjev u januaru.¹¹

⁴ Zahtjev, par. 2, gdje se upućuje na T. 26379 – 26380 (15. mart 2012. godine).

⁵ Zahtjev, par. 4, gdje se upućuje na T. 26379 – 26380 (15. mart 2012. godine).

⁶ T. 26380 (15. mart 2012. godine. V. takođe Zahtjev, par. 4.

⁷ T. 26380 (15. mart 2012. godine. V. takođe Zahtjev, par. 4.

⁸ T. 26380 (15. mart 2012. godine. V. takođe Zahtjev, par. 4.

⁹ Zahtjev, par. 2.

¹⁰ Zahtjev, par. 6.

¹¹ Zahtjev, par. 6.

Prijevod

5. U "Odgovoru tužilaštva na Karadžićev zahtjev za ponovno razmatranje Odluke o odbijanju presretnutih razgovora odbrane", podnijetom 24. decembra 2012. godine (dalje u tekstu: Odgovor), tužilaštvo se protivi Zahtjevu po osnovi da optuženi nije pokazao da postoji greška u rezonovanju u Odlukama, niti da je ponovno razmatranje potrebno kako bi se spriječila nepravda.¹² Tužilaštvo tvrdi da optuženi nije dao nikakve dodatne informacije o autentičnosti Presretnutih razgovora.¹³ Konkretno, tužilaštvo tvrdi da optuženi nije dokazao: (i) da Presretnuti razgovori potiču iz istih cjelina presretnutih razgovora čiju je autentičnost potvrdilo tužilaštvo i koji su uvršteni u spis tokom izvođenja dokaza tužilaštva, niti (ii) da se autentičnost Presretnutih razgovora može formalno primiti na znanje na osnovu pravila 94(B) Pravilnika.¹⁴

6. Tužilaštvo takođe ponavlja svoj stav sa pretresa od 15. marta 2012. godine, to jest da tužilaštvo neće osporavati autentičnost nijednog od presretnutih razgovora koje optuženi želi da podnese kada oni potiču iz iste cjeline presretnutih razgovora čija je autentičnost već potvrđena putem svjedoka tužilaštva, odnosno iz cjeline iz koje je Veće već prihvatilo presretnute razgovore.¹⁵ Međutim, tužilaštvo zadržava pravo da osporava autentičnost svakog od presretnutih razgovora za koji smatra da je sumnjive autentičnosti.¹⁶

II. Mjerodavno pravo

7. Vijeće podsjeća da u Pravilniku nema odredbi vezanih za zahtjeve za ponovno razmatranje, koji su proizvod sudske prakse Međunarodnog suda i dozvoljeni su samo pod određenim uslovima.¹⁷ Vijeće ima "inherentno diskreciono ovlašćenje da preispituj[e] ranije donete interlokutorne odluke u izuzetnim slučajevima, 'ako se pokaže očigledna greška u rezonovanju ili ako je to potrebno kako bi se sprečila nepravda'".¹⁸

¹² Odgovor, par. 1, 5.

¹³ Odgovor, par. 4.

¹⁴ Odgovor, par. 4.

¹⁵ Odgovor, par. 7-8.

¹⁶ Odgovor, par. 8.

¹⁷ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka u vezi sa zahtjevima strana u postupku za preispitivanje odluka Vijeća, 26. mart 2009. (dalje u tekstu: Odluka o ponovnom razmatranju iz predmeta *Prlić*), str. 2.

¹⁸ *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR108bis.3 povjerljiva Odluka po Zahtevu Srbije i Crne Gore za preispitivanje Odluke Pretresnog veća od 6. decembra 2005. godine, 6. april 2006. godine, par. 25, fusnota 40 (upućuje se na *Kajelijeli protiv Tužioca*, predmet br. ICTR-98-44A-A, Presuda, 23. maj 2005. godine, par. 203-204); v.

Prijevod

Stoga, strana koja podnosi zahtjev ima obavezu da uvjeri Vijeće u to da postoji očigledna greška, odnosno da posebne okolnosti opravdavaju ponovno razmatranje kako bi se spriječila nepravda.¹⁹

III. Diskusija

8. U vezi s osnovnim argumentom optuženog da Vijeće treba ponovno da razmotri odbijanje Presretnutih razgovora zbog diskusije tokom pretresa 15. marta 2012. godine, Vijeće podsjeća da je i poslije tog dana ponavljalo svoj konsistentni pristup ocjenjivanju autentičnosti presretnutih razgovora i da je u nekoliko prilika odbilo prihvatanje upravo zbog pitanja autentičnosti.²⁰ Ova konsistentna praksa, primijenjena u istim uslovima kako prema tužilaštvu tako i prema optuženom, na veoma jasan način je potvrđena stranama vrlo nedavno, 17. januara 2013. godine.²¹ Vijeće smatra da ne smije odstupati od te prakse i da je optuženi dužan da autentičnost konkretnog presretnutog razgovora dokaže putem učesnika u presretnutom razgovoru, putem relevantnog operatera presretnutih razgovora ili korištenjem mogućnosti iz pravila 94(B) Pravilnika.²² Vijeće stoga konstatuje da optuženi nije pokazao postojanje ni očigledne greške u rezonovanju ni posebne okolnosti koja bi opravdavala ponovno razmatranje kako bi se spriječila nepravda.²³

9. Pored toga, Vijeće smatra da, čak i da ponovno razmotri svoj stav u pogledu procesa putem koga se vrši potvrda autentičnosti u svrhu uvrštavanja u spis, Zahtjev ne bi uspio jer nije dokazano da Presretnuti razgovori potiču iz iste cjeline presretnutih

takođe *Ndindabahizi protiv Tužioca*, predmet br. ICTR-01-71-A, Odluka po Zahtjevu odbrane za ponovno razmatranje odluke od 4. aprila zbog materijalne greške, 14. juni 2006. godine, par. 2.

¹⁹ *Tužilac protiv Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Odluka po Zahtjevu odbrane za preispitivanje, 16. juli 2004. godine, str 2, v. takođe, *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po Nikolićevom Zahtjevu za preispitivanje i Nalog za izdavanje naloga *subpoena duces tecum*", 2. april 2009. godine, str. 2; Odluka o ponovnom razmatranju iz predmeta *Prlić*, str. 2-3.

²⁰ Odluka o MFI-dokumentima, par. 26; Odluka o presretnutim razgovorima (Sarajevo), par. 9-11; Odluka po Zahtjevu tužilaštva za uvrštavanje u spis dva presretnuta razgovora bez posredstva svjedoka, 22. maj 2012. godine, par. 6-9; Odluka po Zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokaza bez posredstva svjedoka (Srebrenica), 22. maj 2012. godine, par. 10; Odluka po Trećem zahtjevu tužilaštva za prihvatanje presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka (Srebrenica), 24. maj 2012. godine, par. 11-14, 16; Odluka po Zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokumenata bez posredstva svjedoka (opštine), 25. maj 2012. godine, par. 7; Odluka po Drugom zahtjevu tužilaštva za prihvatanje presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka, 25. maj 2012. godine, par. 8-9.

²¹ T. 32150 – 32151 (17. januar 2013. godine).

²² Odluka o presretnutim razgovorima (Sarajevo), par. 9-10; Odluka o MFI-dokumentima, par. 26.

²³ Imajući u vidu gorenavedenu odluku, Vijeće neće razmatrati argumentaciju optuženog u vezi s valjanošću odluke po Zahtjevu u ovoj fazi postupka.

Prijevod

razgovora za koje su dokazi autentičnosti izvedeni putem svjedoka tužilaštva ili iz cjelina iz kojih potiču pojedini presretnuti razgovori koji su već prihvaćeni. Vijeće stoga smatra da Zahtjev ima isti nedostatak kao "Zahtjev za prihvatanje dokaza bez posredstva svjedoka: presretnuti razgovori u vezi sa Sarajevom" koji je optuženi podnio 3. oktobra 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev u vezi s presretnutim razgovorima (Sarajevo)) - u kojem on tvrdi da su razgovori presretnuti "u uslovima za koje je već utvrđeno da su pouzdani" - i "Zahtjev za prihvatanje dokumenata prethodno označenih radi identifikacije podnijet 24. septembra 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev u vezi sa MFI-dokumentima), u kojem je tvrdio da presretnuti razgovori "imaju isto porijeklo" kao drugi presretnuti razgovori koje je podnijelo tužilaštvo i koji su nakon toga uvršteni u spis.²⁴

IV. Dispozitiv

10. Iz gore navedenih razloga, na osnovu pravila 89 Pravilnika, Vijeće ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom jeziku.

/potpis na originalu/

O-Gon Kwon,
predsjedavajući sudija

Dana 22. januara 2013.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

²⁴ Zahtjev u vezi s presretnutim razgovorima (Sarajevo), Dodatak A; Zahtjev u vezi sa MFI-dokumentima, par. 2.